

การทดลอง และการรวบรวมข้อมูล

3.1 สถานที่ และ การเก็บตัวอย่าง

เนื่องจากในการวิเคราะห์การทรุดตัวของฐานรากแบบเสาเข็มในชั้นดินเหนียวจำเป็นต้องทราบข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพชั้นดิน สมบัติพื้นฐาน และสมบัติทางวิศวกรรมของชั้นดิน บริเวณที่ทำการวิจัย ฉะนั้นผู้เขียนจึงได้ทำการเจาะสำรวจชั้นดิน และเก็บตัวอย่าง เพื่อนำมาทดลองหาคุณสมบัติที่จำเป็นในท้องปฏิบัติการ

3.1.1 สถานที่ทำการเก็บตัวอย่าง

ผู้เขียนได้ทำการศึกษา การทรุดตัวของอาคาร และสิ่งก่อสร้างซึ่งมีฐานรากแบบเสาเข็มในชั้นดินเหนียว จำนวน 2 แห่ง คือ

1. บริเวณอาคารผลิตน้ำประปา ขนาด 200 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง การประปาภูมิภาค กม.71 ถนนมีนบุรี-ละเชิงเทรา จังหวัดละเชิงเทรา ได้ทำการศึกษาการทรุดตัวของถังตกตะกอน ซึ่งเป็นโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก ตามแบบมาตรฐานของการประปาภูมิภาค โดยมีฐานรากเสาเข็มคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด 0.15×0.15 เมตร ความยาวเสาเข็ม 6.00 เมตร จำนวน 1200 ต้น ซึ่งมีลักษณะเป็น mat foundation เริ่มดำเนินการก่อสร้าง ในเดือนกันยายน 2522 โดยมีการปรับระดับ บริเวณก่อสร้างถังตกตะกอน ด้วยการถมดินสูงประมาณ 1.00 เมตร จากผิวดินเดิม และเริ่มดำเนินการตอกเสาเข็มหลังจากการถมดินได้ไม่นาน ได้ทำการก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ และเริ่มดำเนินการผลิตน้ำประปา ในเดือนมีนาคม 2524 หลังจากเริ่มดำเนินการผลิตน้ำประปาประมาณ 3 ปี พบว่าขอตของท่อส่งน้ำสู่โรงกรองน้ำ และขอตทอระบายตะกอนเกิดความเสียหาย เนื่องจากถังตกตะกอนเกิดการทรุดตัวแตกต่างกับโรงกรองน้ำ และวางระบายตะกอนมาก ทำให้ขอตต่าง ๆ เกิดการรั่ว นอกจากนี้ปริมาณน้ำจากถังตกตะกอนที่ไหลสู่โรงกรองน้ำ มีกำลังผลิตลดลง และไม่สามารถระบายตะกอนจากถังตกตะกอน ออกสู่รางระบายตะกอนได้หมด

ดังนั้นการประปาภูมิภาคจึงได้เริ่มทำการสำรวจวัดการทรุดตัวของถังตกตะกอนในเดือนกรกฎาคม 2527 ในการวิจัยเพื่อศึกษาการทรุดตัวของถังตกตะกอน ผู้เขียนได้ทำการ

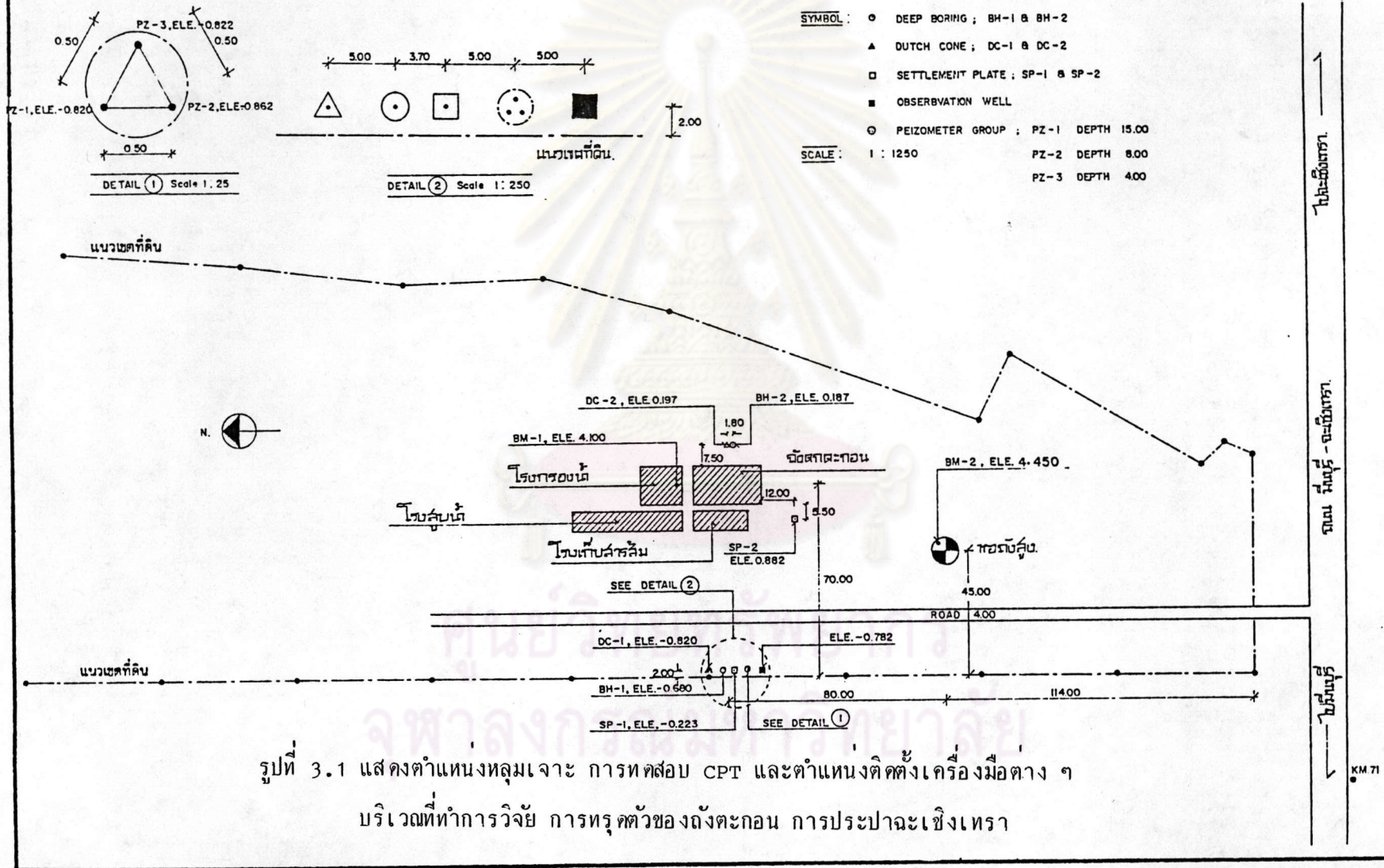
เจาะสำรวจชั้นดินและเก็บตัวอย่างดินแบบไม่ถูกรบกวนบริเวณหลุมเจาะที่ BH-1 ถึงความลึก 25.95 เมตร ซึ่งตัวอย่างดินจากหลุม BH-1 เป็นดินที่อยู่ในบริเวณที่ไม่มีการถมดินเพื่อปรับระดับ ดังนั้นตัวอย่างดินจากหลุม BH-1 เปรียบเสมือนเป็นดินที่อยู่ในธรรมชาติซึ่งไม่เคยถูกหน่วยแรงภายนอกกระทำมาก่อน และได้เจาะสำรวจชั้นดินบริเวณข้างดังกล่าว หลุมเจาะที่ BH-2 ได้ความลึก 28.95 เมตร เพื่อเปรียบเทียบลักษณะชั้นดินกับหลุมเจาะที่ BH-1 บริเวณหลุมเจาะ BH-2 เป็นบริเวณที่มีการถมดินปรับระดับเพื่อทำการก่อสร้างดังกล่าว ซึ่งเชื่อว่าการทรุดตัวของชั้นดินเนื่องจากดินถมได้เสร็จสิ้นไปแล้ว อย่างไรก็ตามเพื่อให้ทราบว่า การทรุดตัวของชั้นดินเนื่องจากดินถมยังคงมีอยู่หรือไม่ จึงได้ติดตั้ง Settlement Plate ในบริเวณที่มีการถมดิน (SP-2) เปรียบเทียบกับบริเวณที่ไม่มีการถมดิน (SP-1) นอกจากนี้ยังได้ติดตั้ง Peizometer ที่ระดับความลึก 15.00 เมตร (PZ-1), 8.00 เมตร (PZ-2) และ 4.00 เมตร (PZ-3) เพื่อวัดความดันน้ำในโพรงดินในบริเวณที่ทำการศึกษา เพื่อไปวิเคราะห์หาหน่วยแรงประสิทธิผลในแนวตั้งตามธรรมชาติของดิน และยังได้ทำการทดสอบ Cone Penetration Test (CPT) จำนวน 2 จุด (DC1 และ DC2) บริเวณข้างหลุมเจาะที่ BH-1 และ BH-2 ตามลำดับเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการประมาณค่ากำลังรับแรงเฉือนของดิน ซึ่งนำมาตรวจสอบการวิบัติของดินได้เสาะเข้ม เมื่อได้รับน้ำหนักบรรทุกที่ถ่ายลงมาจากโครงสร้าง และยังสามารถใช้ข้อมูลจาก CPT ช่วยในการแบ่งชั้นดินของหลุมเจาะทั้งสองด้วย

ดังแสดงรายละเอียดตำแหน่งหลุมเจาะ และตำแหน่งของการติดตั้งเครื่องมือต่าง ๆ ไว้ในรูปที่ 3.1

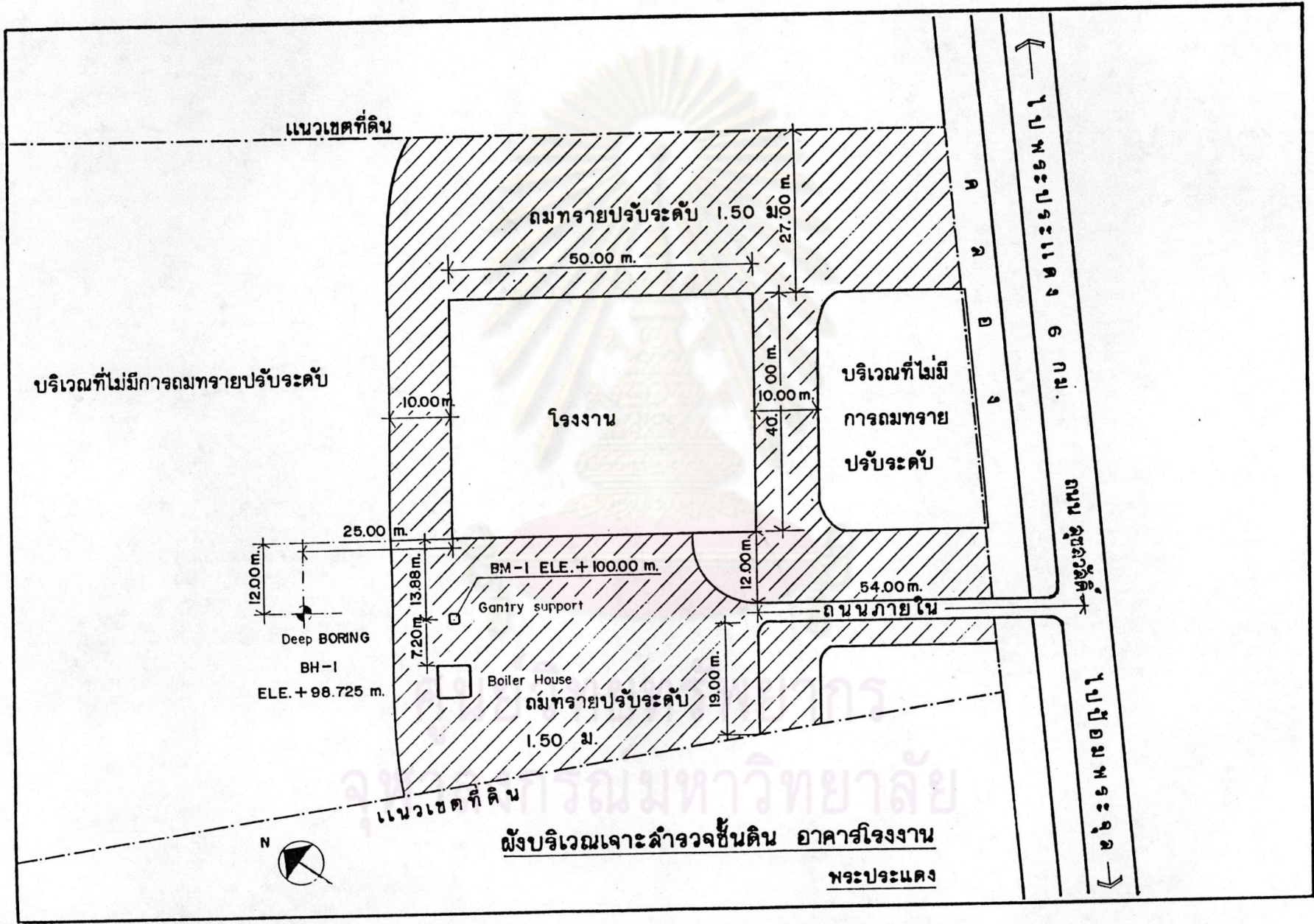
2. บริเวณอาคารโรงงานผลิตยา ถนนสุขสวัสดิ์ อำเภอพระประแดง จังหวัด กรุงเทพมหานคร โดยได้ทำการศึกษากการทรุดตัวของอาคารโรงงานผลิตยา (Main Factory) เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กชั้นเดียว เริ่มดำเนินการก่อสร้างในเดือน กรกฎาคม 2507 และก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ในเดือนธันวาคม ในปีเดียวกัน เนื่องจากในบริเวณก่อสร้างมีลักษณะเป็นที่ลุ่มริมแม่น้ำเจ้าพระยา เพื่อป้องกันการเกิดน้ำท่วมจึงได้มีการถมทรายปรับระดับสูงจากดินเดิมโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.5 เมตร และเริ่มดำเนินการตอกเสาเข็มในทันทีที่การถมทรายปรับระดับเรียบร้อยแล้ว ฐานรากของอาคารโรงงานเป็นเสาเข็มกลุ่มมีจำนวนเสาเข็มอยู่ระหว่าง 1 ถึง 6 ต้น เสาเข็มที่ใช้เป็นเสาเข็มคอนกรีตเสริมเหล็กขนาด 0.25×0.25 เมตร มีความยาวของเสาเข็มอยู่ระหว่าง 18.50 เมตร ถึง 21.00 เมตร ต่อมาทางโรงงานได้ตรวจพบความเสียหายของ

ฉบับบริเวนเจาะสำรวจชั้นดิน และติดตั้ง PEIZOMETER & SETTLEMENT PLATE

การประปาจะเชียงใหม่

รูปที่ 3.1 แสดงตำแหน่งหลุมเจาะ การทดสอบ CPT และตำแหน่งติดตั้งเครื่องมือต่าง ๆ บริเวณที่ทำการวิจัย การทรุดตัวของถังตะกอน การประปาจะเชียงใหม่

รูปที่ 3.2 แสดงตำแหน่งหลุมเจาะ และสถานที่ตั้ง ของโรงงานผลิตยา พระประแดง กรุงเทพมหานคร

อาคาร เช่น ผนังก่ออิฐ รางระบายน้ำ เสาและคาน เกิดการแตกร้าวบางแห่ง จึงได้เริ่มทำการวัดค่าการทรุดตัวของโรงงาน เมื่อเดือนกรกฎาคม 2514

เพื่อศึกษาการทรุดตัวของอาคารโรงงาน ผู้เขียนจึงได้ทำการเจาะสำรวจชั้นดิน และเก็บตัวอย่างดินแบบไม่ถูกรบกวน ตลอดชั้นดินเหนียวอ่อนและดินเหนียวแข็ง จนถึงระดับความลึก 24.45 เมตร จากผิวดิน จำนวน 1 หลุม (BH-1) กังแสดงตำแหน่งหลุมเจาะไว้ในรูปที่ 3.2 บริเวณที่ทำการเจาะสำรวจชั้นดิน เป็นบริเวณที่ไม่ได้ทำการปรับระดับโดยการถมทราย ดังนั้นตัวอย่างดินที่ได้จากหลุมเจาะ เสรียบเสมือนเป็นดินที่ยังไม่เคยถูกหน่วยแรงภายนอกกระทำมาก่อน จึงเหมาะสำหรับการทดสอบหาสมบัติพื้นฐาน และสมบัติทางวิศวกรรม เนื่องจากในบริเวณที่ทำการศึกษา ไม่มีข้อมูลความดันน้ำในโพรงดิน ดังนั้นผู้เขียนจึงใช้ข้อมูลความดันน้ำในโพรงดินที่เจาะสำรวจ ป้อมพระจุล ซึ่ง AIT ได้ติดตั้ง Piezometer ไว้ ห่างจากบริเวณที่ทำการศึกษาประมาณ 6.0 กิโลเมตร เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ค่าหน่วยแรงประสิทธิผลตามธรรมชาติ ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

3.1.2 วิธีการเจาะสำรวจ และการเก็บตัวอย่าง

เนื่องจากบริเวณที่ทำการวิจัยทั้ง 2 แห่ง เป็นดินอ่อนมากมีกำลังรับแรงเฉือนต่ำ และความชื้นในธรรมชาติสูง การเก็บตัวอย่างด้วยการใช้กระบอกบางธรรมดา (Shelby Tube) อาจจะไม่ได้อาจจะเก็บตัวอย่างไม่ได้ จึงเลือกใช้การเก็บตัวอย่างแบบ Fixed Piston Sample โดยใช้กระบอกบางเก็บตัวอย่าง ทำด้วย Stainless Steel เส้นผ่าศูนย์กลาง 3 นิ้ว และยาวประมาณ 1.0 เมตร โดยเก็บตัวอย่างดินเหนียวอ่อนที่ทุก ๆ 1.5 เมตร จนถึงชั้นดินเหนียวแข็ง (Stiff Clay) ถ้าต้องการตัวอย่างแบบไม่ถูกรบกวนในชั้นดินเหนียวแข็ง ให้ทำการเก็บด้วยกระบอกบางธรรมดา โดยกดกระบอกบางลงด้วยไฮดรอลิก หลังจากทำการเจาะถึงระดับที่ต้องการแล้ว และ ถ้าต้องการตัวอย่างแบบถูกรบกวนในชั้นดินเหนียวแข็ง หรือชั้นดินทราย ให้ทำการเก็บตัวอย่างด้วยกระบอกผ่า (Split Spoon Sampler) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายนอก 2 นิ้ว (ตามมาตรฐาน ASTM D 1586-67) ทุกระยะ 1.50 เมตร โดยการตอกกระบอกผ่าด้วยลูกตุ้มหนัก 140 ปอนด์ ยกลูกตุ้มสูง 30 นิ้ว หลังจากทำการเจาะถึงระดับที่ต้องการแล้ว

ขั้นตอนของการเก็บตัวอย่าง มีดังนี้

1. การเจาะสำรวจกระทำโดยการฉีตล้าง (Wash Boring) จนถึง

ระดับก่อนเก็บตัวอย่างประมาณ 50 ซม. ถึง 30 ซม.

2. ใช้กระบอกบางที่ประกอบ Piston เรียบร้อยแล้ว ยึดกับ Piston ไว้กับกานเจาะ แล้วจึงเคลื่อนลงไปถึงระดับที่ต้องการ เก็บตัวอย่างดินโดยใช้

Hydraulic Jack

3. ทำการเก็บตัวอย่างดิน โดยการคลายการยึดกับ Piston ให้อิสระ จากกานเจาะและดึงกาน Piston ให้อยู่กับที่ พร้อมกันนั้นก็ใช้ Hydraulic Jack ของ เครื่องเจาะดิน ดันกระบอกบางโดยส่งถ่ายแรงทางกานเจาะลงไปในดินอ่อนประมาณ 70 ซม.

4. หมุนกานเจาะเพื่อเจียนดินที่ปลายกระบอกบางให้ขาดออกจากกัน จากนั้นนำกระบอกบางขึ้นมา เคลือบพาราฟินที่หัวและท้ายของกระบอกบาง พร้อมทั้งเขียนคำอธิบาย เกี่ยวกับรายละเอียดของตัวอย่างที่เก็บและปิดไว้กับตัวกระบอกบาง

เนื่องจากดินเหนียวอ่อนมีกำลังรับแรงเฉือนต่ำ ฉะนั้นจึงต้อง Stabilize หลุมด้วย Casing ตลอดช่วงที่เป็นดินเหนียวอ่อน และเติมน้ำให้เต็มหลุมตลอด เวลา ตัวอย่าง ดินทั้งหมดที่เก็บขึ้นมา จะถูกส่งมาเก็บรักษาที่ห้องควบคุมความชื้น เพื่อรอการทดลองต่อไป

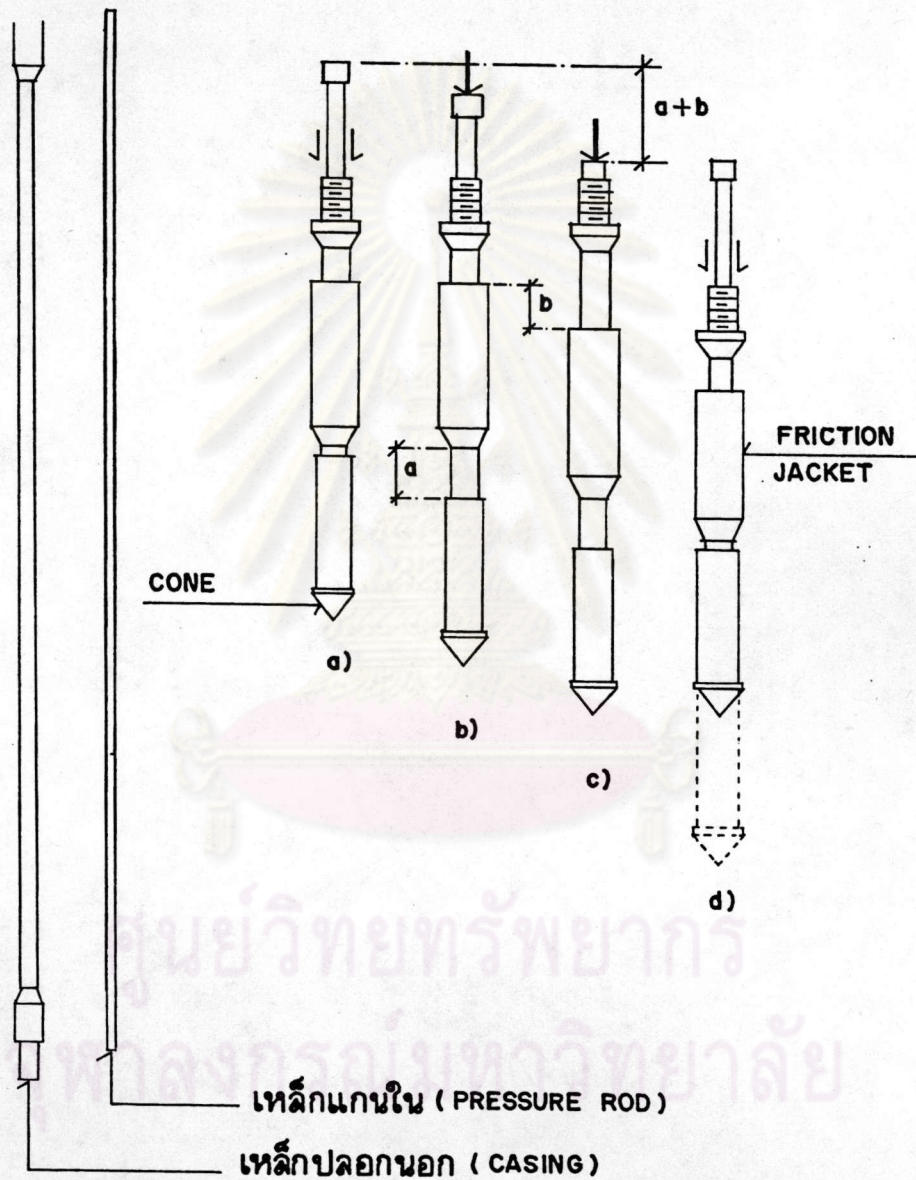
3.2 การทดสอบ และการเก็บข้อมูลในสนาม

3.2.1 การทดสอบ Cone Penetration test (CPT)

เฉพาะในการทำการวิจัยที่บริเวณ ดังตะกอน การประปาภูมิภาค จะเชิงเทรา ได้ทำการทดสอบ CPT เพื่อต้องการตรวจสอบลักษณะชั้นดิน และหาค่ากำลังรับ แรงเฉือน แบบอนันต์ของดินในสนาม ตำแหน่งที่ทำการทดสอบได้แก่ บริเวณข้างหลุมเจาะที่ BH-1 และ BH-2 จำนวน 2 จุด (DC-1 และ DC-2) ดังแสดงในรูปที่ 3.1

เครื่องมือการทดสอบ CPT ประกอบด้วยส่วนปลายรูปกรวย (Cone) ดัง แสดงในรูปที่ 3.3 ปลายกรวยเป็นมุม 60° มีพื้นที่หน้าตัด 10 ตารางเซนติเมตร ถัดจากส่วน ปลายกรวยนี้ขึ้นไปเป็น Friction Jacket ส่วนปลายของเครื่องมือนี้จะต่อกับท่อนเหล็กยาว ท่อนละ 1 เมตร ตอกกันจนได้ความลึกตามต้องการ ท่อนเหล็กเหล่านี้ประกอบด้วย เหล็กแกน ใน (Pressure Rod) และเหล็กกลวงรอบนอก (Casing) เหล็กกลวงรอบนอกต่อดินกัน โดยใช้เกลียวหมุดติดกัน ส่วนเหล็กแกนในวางต่อกันธรรมดา

ขั้นตอนการทำการทดสอบ

รูปที่ 3.3 วิธีการทดสอบ Cone Penetration Test (CPT) ในสนาม

Depth (m)	Cone Resistance (KSC)	Local Friction (KSC)	Friction Ratio (%)
0.6 - 5.0	1.51 - 3.82	0.07 - 0.14	1.78 - 9.01
5.2 - 14.2	3.96 - 6.20	0.07 - 0.27	1.33 - 11.09
14.4 - 16.4	6.20 - 21.77	0.07 - 0.75	0.53 - 4.49
16.6 - 22.6	33.27 - 49.25	0.34 - 1.97	1.02 - 4.83

ตารางที่ 3.1 สรุปผลการทดสอบ Cone Penetration DC-1 ที่การประปาฉะเชิงเทรา

Depth (m)	Cone Resistance (KSC)	Local Friction (KSC)	Friction Ratio (%)
0.2 - 1.6	2.39 - 8.65	0.07 - 0.14	0.79 - 5.68
1.8 - 6.6	2.53 - 5.25	0.07 - 0.14	1.30 - 5.10
6.8 - 8.2	3.35 - 5.25	0.07	1.30 - 2.03
8.4 - 15.4	5.52 - 7.56	0.07 - 0.61	1.20 - 8.09
15.6 - 19.4	11.59 - 31.37	0.20 - 1.43	0.90 - 5.04
19.6 - 23.2	23.35 - 54.36	0.54 - 2.04	1.32 - 6.12

ตารางที่ 3.2 สรุปผลการทดสอบ Cone Penetration DC-2 ที่การประปาฉะเชิงเทรา

1. ส่วนปลายทั้งหมดของเครื่องมือ ซึ่งต่อกับท่อนเหล็กซึ่งยาวท่อนละ 1 เมตร ดังกล่าวข้างต้น จะถูกดันไปในดินจนกระทั่งถึงจุดที่ต้องการ ดังแสดงในรูปที่ 3.3 (a) ขณะส่วนปลายกรวยและ Friction Jacket จะอยู่ที่ดิน

2. ทำการกดเหล็กแกนในด้วย Hydraulic Jack ซึ่งจะทำให้ส่วนเฉพาะปลาย Cone เท่านั้นที่เคลื่อนที่ ส่วน Friction Jacket และเหล็กปลอกนอกจะอยู่ที่เดิม ดังจะเห็นได้ในรูปที่ 3.3 (b) ขนาดของหน่วยแรงกที่วัดได้จาก Pressure Gauge ค่าที่อ่านได้เรียกว่า Cone Resistance (q_c)

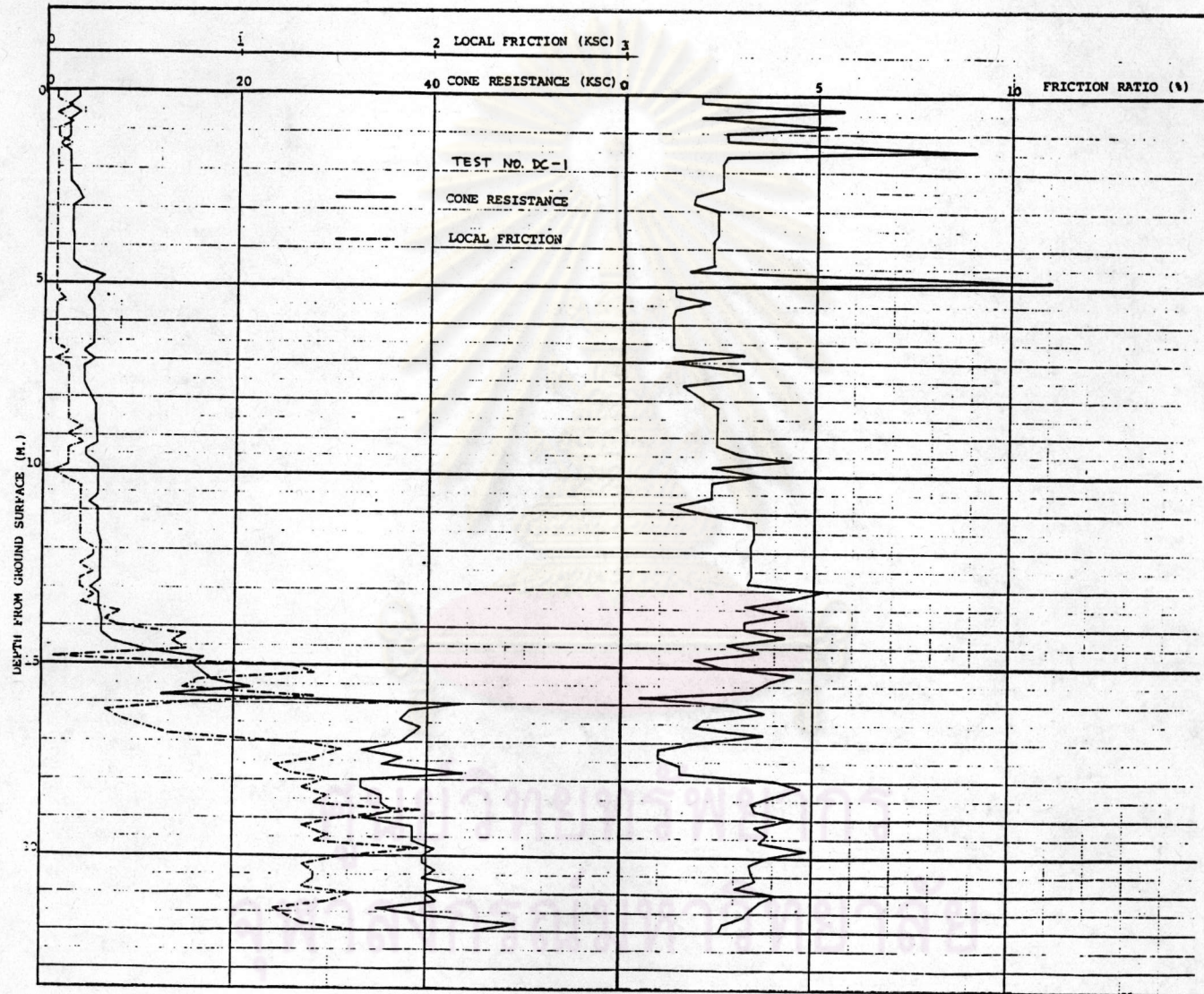
3. เมื่อส่วนปลายรูปกรวยเคลื่อนที่ลงไปเป็นระยะ a ดังแสดงอยู่ในรูปที่ 3.3 (b) ถ้าทำการกดออกไปอีก Friction Jacket จะถูกดึงให้เคลื่อนที่ตามไปด้วย ขนาดของหน่วยแรงกที่วัดได้ครั้งหลังนี้จะเป็ผลรวมของ q_c และค่าแรงเสียดทานของดินที่ต้านการเคลื่อนที่ของ Friction Jacket เมื่อเอาค่าแรก (q_c) ลบออกจากค่าหลังจะได้ค่า Local Friction (f_s) ทั้งสองค่านี้เป็นตัวแสดงให้รู้ถึง ลักษณะชั้นดินและคุณสมบัติบางประการของดิน

4. เมื่อส่วนปลายทั้งหมดเคลื่อนที่ไปในเนื้อดินเป็นระยะ a+b ดังแสดงในรูปที่ 3.3 (c) ประมาณ 6 ซม. แล้วจะไม่เคลื่อนที่ต่อไป นอกจากแรงกที่กระทำต่อเหล็กแกนในจะมีมากพอที่จะดันให้ส่วนปลายทั้งหมด และเหล็กปลอกนอกลงไปพร้อมกัน เมื่อถึงจุดนี้แรงกที่กระทำจะเปลี่ยนมากระทำที่เหล็กปลอกนอก และจะทำให้ส่วนปลายทั้งหมดกลับป้ อยู่ในสภาพเริ่มแรกอีกครั้ง ดังแสดงในรูปที่ 3.3 (d)

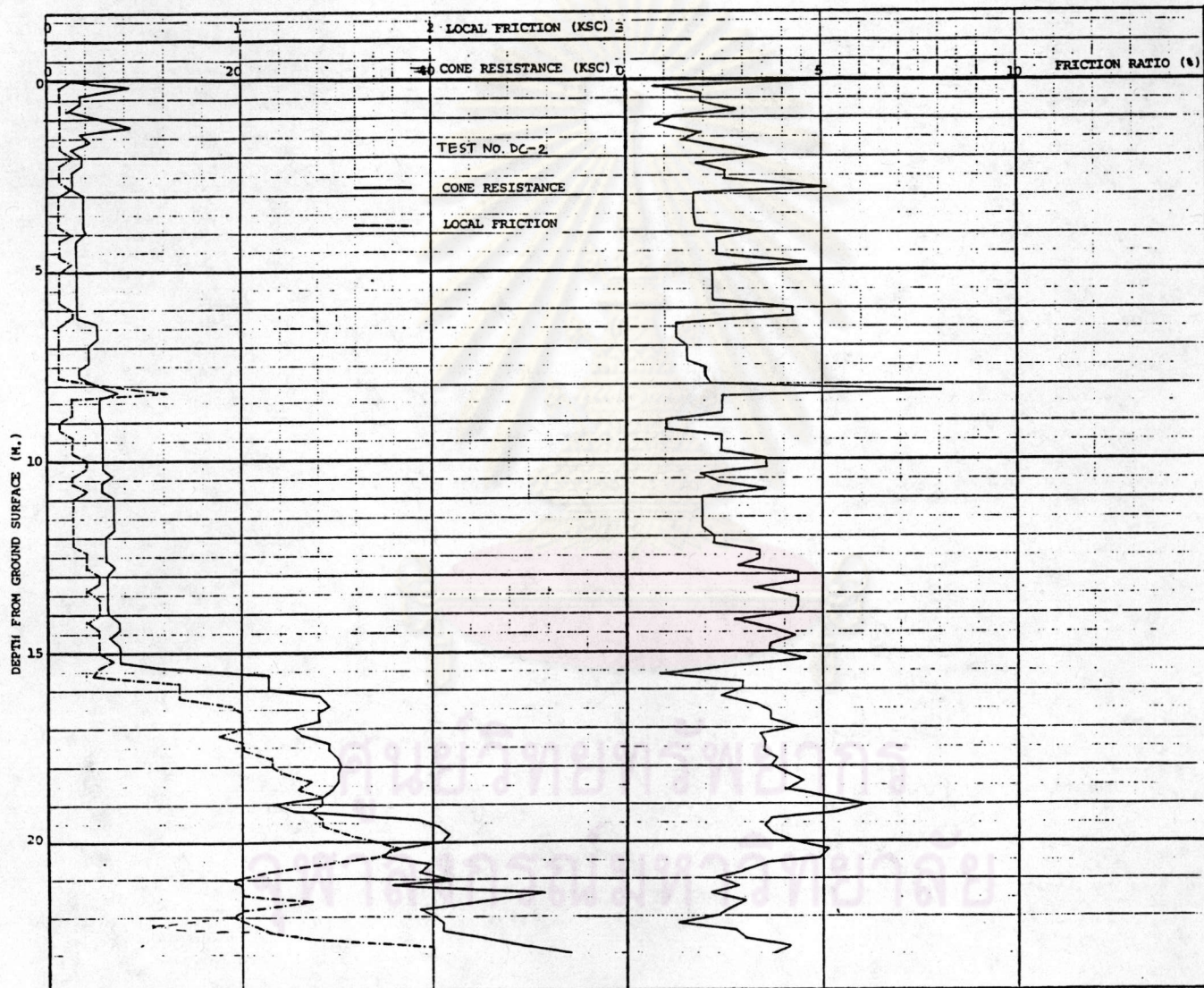
เมื่อค้นส่วนปลายลงไปถึงจุดที่ต้องการแล้ว ก็ดำเนินการวัดค่า q_c และ f_s ตามวิธีดังกล่าวมาแล้ว ทำเช่นนี้ไปทุกระยะ 20 ซม. ฉะนั้นจะได้ข้อมูลของดินที่ทุกระยะ 20 ซม. ซึ่งนับว่าเป็นค่าที่ต่อเนื่องกันพอสมควร ผลการทดสอบ CPT ของ DC-1 และ DC-2 ใ้แสดงไว้ในรูปที่ 3.4 และ 3.5 ตามลำดับ และสรุปผลการทดสอบ CPT ใ้แสดงไว้ในตารางที่ 3.1 และ 3.2 ตามลำดับ

3.2.2 การวัดค่าความดันน้ำในโพรงดิน และการวัดค่าการทรุดตัวของชั้นดินเหนียวอ่อน เนื่องจากดินถม

สำหรับการวิจัยที่ทำการศึกษ การทรุดตัวของ ถังตะกอน การประปาภูมิภาค จังหวัดยะเชิงเตรา ใ้ทำการติดตั้ง Piezometer และ Observation Well

รูปที่ 3.4 ผลการทดสอบ Cone Penetration DC-1 ที่การประปาจะเขิงเทรา

รูปที่ 3.5 ผลการทดสอบ Cone Penetration DC-2 ที่การประปาฉะเชิงเทรา

เพื่อวัดความดันน้ำในโพรงดิน ที่ระดับความลึกจากผิวดินเท่ากับ 15.00 เมตร (PZ-1) 8.00 เมตร, (PZ-2) และ 4.00 เมตร (PZ-3) ข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์หาหน่วยแรงเกินประสิทธิผลทางคิงตามธรรมชาติ และตรวจสอบว่าบริเวณดังกล่าวมีผลกระทบจากการสูบน้ำบาดาล ต่อ ความดันน้ำในโพรงดินหรือไม่ ข้อมูลที่ได้ถูกแสดงไว้ในตารางที่ 3.3 นอกจากนี้ยังได้เก็บข้อมูลของชั้นดินเนื่องจากดินถม โดยการวัดการทรุดตัวจาก Settlement Plate (SP-1 และ SP-2) ข้อมูลที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.4 ตำแหน่งและระดับความลึกของการติดตั้งเครื่องมือต่าง ๆ ได้แสดงไว้ในรูปที่ 3.1

ส่วนที่โรงงานผลิตยาที่พระประแดงข้อมูลทางด้านความดันน้ำในธรรมชาติได้เอามาจากข้อมูลความดันน้ำในโพรงดินที่อ่านจาก Piezometer ที่สถาบัน AIT ทำไว้ที่ป้อมพระจุล ซึ่งอยู่ห่างจากบริเวณที่ทำการศึกษาระยะทาง 6.0 กม. ข้อมูลดังกล่าวได้ทำการวัดเมื่อ ปีพ.ศ.2521 จึงจำเป็นต้องตั้งสมมติฐานว่า บริเวณโรงงานผลิตยาก็มีความดันน้ำในโพรงดินเช่นเดียวกันในปี พ.ศ.2507

3.3 การทดลองหาสมบัติพื้นฐานของตัวอย่างดินที่เก็บมา

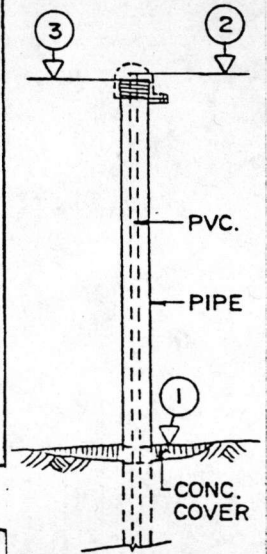
การทดลองเหล่านี้ ซึ่งนำตัวอย่างดินที่เก็บมาได้ จากสถานที่ทำการศึกษาระดับ 2 แห่ง มาทำการทดลองเพื่อการจำแนกชนิดของดินให้ชัดเจนขึ้น ง่ายต่อการอ้างอิง และการวิเคราะห์ ประกอบด้วยการทดลอง ดังต่อไปนี้

1. การทดลองหาค่าปริมาณความชื้นในธรรมชาติ (Natural Moisture Content)
2. การทดลองหาค่าหน่วยน้ำหนักของดิน (Unit Weight)
3. การทดลองหาค่า Atterberg Limit ของดินเหนียว
4. การทดลองหาการกระจายของมวลเมล็ดของดินทราย (Grain size

Distribution)

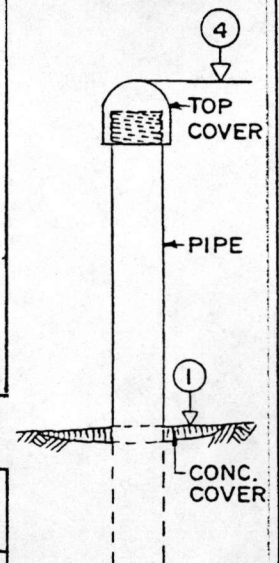
จากผลของการหาค่าหน่วยน้ำหนักของดิน และทราบค่าความดันน้ำในโพรงดินจากหัวข้อ 3.2.2 ก็จะสามารถรู้ค่าหน่วยแรงประสิทธิผลในแนวคิงตามธรรมชาติของดินได้ และเมื่อรู้ค่าหน่วยแรงสูงสุดในอดีต (σ_{vm}) จากการทดลอง การอัดตัวคายน้ำ 1 มิติ ก็จะทราบถึงประวัติของหน่วยแรง (Stress History) ซึ่งจะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ การทรุดตัวของอาคารต่อไป

ELEVATIONS OF GEOTECHNICAL INSTRUMENTS				
NO.	ELEVATIONS, M.			
	CONC COVER ①	TOP PVC. ②	TOP PIPE ③	TOP COVER ④
PZ-15	-0.820	+0.15		
PZ-8	-0.862	+0.083		
PZ-4	-0.822	+0.068		
SP-1	-0.830			-0.223
SP-2	+0.197			+0.882
OW	-0.782		+0.197	

ตารางที่ 3.3 แสดงระดับของ Piezometer

DATE	ELEVATIONS, M.			
	PZ-15	PZ-8	PZ-4	OW
4-8-28	-0.95	-0.9	-0.914	-0.843
16-8-28	-1.15	-0.926	-0.928	-0.853
2-9-28	-1.164	-0.948	-0.94	-0.89
21-9-28	-1.076	-0.822	-0.792	-0.848
27-10-28	-1.013	-0.826	-0.732	-0.839

ตารางที่ 3.4 แสดงระดับของ Settlement plate

DATE	ELEVATIONS, M.	
	SP-1	SP-2
16-8-28	-0.223	+0.883
2-10-28	-0.227	+0.883
6-11-28	-0.222	+0.883

3.4 การทดลองการอัดตัวของดิน 1 มิติ (One-Dimension Consolidation Tests)

3.4.1 การทดลองการอัดตัวของดิน โดยการเพิ่มน้ำหนักที่เวลาที่จลน์สุด การยวบอัดตัวครั้งแรก (Load Increment Duration = t_{100}) ซึ่งค่า t_{100} จะหาโดยวิธีของ Taylor

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการหาหน่วยแรงสูงสุดในดิน สมบัติการยวบอัดตัว และสัมประสิทธิ์การอัดตัวของดิน การทดลองจะทำตามมาตรฐาน ASTM D 2435-65T (ยกเว้นระยะเวลาที่ใช้ในการเพิ่มน้ำหนัก) โดยใช้เครื่องมือแบบ Lever Arm Type Consolidometer แหวนที่ใส่ตัวอย่างมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2.5 นิ้ว เป็นแบบยึดแน่น (Fixed-ring Container) การเพิ่มน้ำหนักจะกระทำเมื่อสิ้นสุดการอัดตัวของดิน (t_{100}) โดยวิธีของ Taylor

3.4.2 การทดลอง การอัดตัวของดินตามวิธีมาตรฐาน ASTM D 2435-65T

การทดลองนี้เป็นการหาหึ่งพารามิเตอร์ ตามที่กล่าวในหัวข้อ 3.4.1 และสมบัติการยวบอัดตัวครั้งที่สอง การเพิ่มน้ำหนักจะเพิ่มขึ้นทีละเท่า (Load Increment Ratio = 1) โดยใช้ช่วงเวลาการเพิ่มน้ำหนักเท่ากับ 24 ชม. (Load Increment Duration = 24)

3.5 การทดลองหาค่ากำลังรับแรงเฉือนของดินที่ไม่ถูกอัดตัวก่อน ด้วยเครื่อง ไตรแอกเซียลในสภาพไม่ระบายน้ำ (Unconsolidated Undrained Triaxial Compression Test, UU Test)

เนื่องจากในการศึกษาการทรุดตัวของดินถึงตะกอน การประปรายเชิงเตตรา โดยวิธี Modified theory of Elasticity ของ Poulos ซึ่งแนะนำให้ใช้ค่าโมดูลัสยืดหยุ่นของดินในการวิเคราะห์ได้จากการคำนวณกลับ ของการทดสอบการรับน้ำหนักของเสาเข็มในสนาม แต่เนื่องจากไม่มีข้อมูลการทดสอบการรับน้ำหนักบรรทุกของเสาเข็มในสนามบริเวณก่อสร้าง ถึงตะกอน ดังนั้นจึงได้ใช้ค่าโมดูลัสยืดหยุ่นของดินในการวิเคราะห์ ประมาณ 3 ถึง 8 เท่า ของค่าโมดูลัสยืดหยุ่นของดินในสภาพไม่ระบายน้ำที่ได้จากการทดลอง UU Test ตามที่ Poulos (1977) ได้แนะนำให้ใช้ในกรณีที่ไม่มีผลการทดสอบการรับน้ำหนักบรรทุกของเสาเข็มในสนาม นอกจากนี้ค่าโมดูลัสยืดหยุ่นของดินในสภาพไม่ระบายน้ำที่ได้จากการทดลอง-UU Test ยังนำมาใช้ในการคำนวณค่าการทรุดตัวทันทีโดยวิธีปฏิสัมพันธ์ศาสตร์ (พื้นฐาน) ของ Tomlinson (1979) อีกด้วย ส่วนกำลังรับแรงเฉือนของดินในสภาพไม่ระบายน้ำ ที่ได้จากการทดลอง UU Test สามารถนำมาใช้ในการตรวจสอบการวิบัติของมวลดินใต้ปลายเสาเข็ม เมื่อรับแรงที่ถ่ายลงมาจากเสาเข็ม

การทดลอง UU Test เป็นการทดลองตัวอย่างดิน ชนิดไม่ถูกรบกวน และมีตัวค้ำยันน้ำ ซึ่งจะมีปริมาณความชื้นในตัวอย่างดินใกล้เคียงกับปริมาณความชื้นของดินในธรรมชาติ โดยนำตัวอย่างดินที่ไม่ถูกรบกวนมากลึงเป็นรูปทรงกระบอกเส้นผ่าศูนย์กลาง 3.50 ซม. และยาว 7 ซม. เพื่อให้ได้สัดส่วนความสูงต่อเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับ 2 ต่อ 1 แล้วนำไปชั่งน้ำหนัก เพื่อหาความหนาแน่นของตัวอย่างดิน สำหรับดินที่หลีกเลี่ยงการกลึงนำมาหาปริมาณความชื้นเริ่มแรก (Initial Water Content)

นำตัวอย่างดินที่เตรียมไว้มาปัดส่วนบนและท้ายของตัวอย่างดินด้วยกระดาษกรอง แล้วนำมาวางบนฐานของเครื่องทดสอบ Triaxial โดยมีแผ่นพลาสติกรองที่ฐานและ Top Cap ทับส่วนบนตัวอย่าง เพื่อป้องกันมิให้เกิดการสูญเสียความชื้นจากตัวอย่างดิน ในขณะที่เพิ่มหน่วยแรงแก่ตัวอย่างดิน ใช้ถุงยาง (Rubber Membrane) สวมทับตัวอย่างดิน และรัดด้วยแหวนยาง (Rubber "O" Ring) เพื่อป้องกันมิให้ตัวอย่างดินถูกน้ำในเซลล์ แล้วจึงทำการติดตั้งกระบอกเซลล์ จัดก้านถายน้ำหนักให้แต่ละสัมผัสกับ Top Cap แล้วจึงยึดแกนก้านถายน้ำหนัก ติดตั้งวงแหวนวัดแรงให้แต่ละสัมผัสพอดีกับก้านถายน้ำหนัก เปิดน้ำเข้าเซลล์จนเกือบจะเต็มเซลล์ ใส่น้ำมันที่มีความหนืดสูง เพื่อลดความเสียหายของก้านถายน้ำหนัก และป้องกันการรั่วซึมทางก้านถายน้ำหนัก

ทำการเพิ่มความดันเซลล์อย่างช้า ๆ จนกระทั่งมีค่าเท่ากับหน่วยแรงรวมในแนวตั้งตามธรรมชาติ (Overburden Pressure) จากนั้นต่อความดันเซลล์เข้ากับอุปกรณ์วัดความดันให้คงที่ คายก้านถายน้ำหนักให้สัมผัสกับ Top Cap พอที่ จัดเกจทุกตัวให้เริ่มอ่านที่ศูนย์ จากนั้นเพิ่มหน่วยแรงในแนวตั้งเพียงอย่างเดียว จนกระทั่งตัวอย่างดินเกิดการพิบัติด้วยอัตราความเครียดคงที่ ประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ ต่อ ชั่วโมง โดยมีหมึ้น้ำไหลออกจากตัวอย่างดิน

3.6 การรวบรวมข้อมูล

นอกจากข้อมูลสภาพชั้นดิน สมบัติพื้นฐาน และสมบัติทางวิศวกรรมของชั้นดิน ซึ่งได้จากการเจาะสำรวจชั้นดิน ในบริเวณที่ทำการศึกษา และ นำตัวอย่างดินที่ได้มาทำการทดลองในห้องปฏิบัติการแล้ว ข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการวิเคราะห์การทรุดตัวสำหรับการวิจัยนี้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. น้ำหนักอาคารหรือสิ่งก่อสร้าง ลักษณะรูปแบบของฐานรากและเสาเข็ม ซึ่งผู้เขียนได้เก็บรวบรวม จากแบบที่ใช้ในการก่อสร้างของอาคารทั้ง 2 แห่ง โดยขอความอนุเคราะห์ จากเจ้าของอาคารและผู้ออกแบบ

2. ผลการทดสอบ การรับน้ำหนักบรรทุกของเสาเข็มในการก่อสร้าง อาคารโรงงาน
ผลิตยา พระประแดง ที่ทำการศึกษาไว้สำหรับการทดสอบ การรับน้ำหนักของเสาเข็ม ในรายงาน
การควบคุมการก่อสร้าง ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์การทรุดตัวของเสาเข็ม โดยวิธี
Modified theory of Elasticity ของ Poulos

3. ข้อมูลการวัดค่าการทรุดตัวของอาคาร ผู้เขียนได้เก็บรวบรวมข้อมูล โขยไคร้ความ
อนุเคราะห์ จากคุณเรืองวิทย์ โชติวิทยธานินทร์ ที่ได้ทำการวัดค่าการทรุดตัวของโรงงานผลิตยา
พระประแดง ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2514 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ.2522 สำหรับข้อมูลการ
ทรุดตัวของ ดงตะกอน การประปาภูมิภาค จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้เริ่มทำการวัดค่าการทรุดตัว
ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2527 ถึง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2528 โดยคุณเอกรัตน์ นาคะกุล
กองมาตรฐานวิศวกรรม การประปาภูมิภาค

4. ข้อมูลความคืบหน้าในโพรงดิน บริเวณที่ศึกษาการทรุดตัวของโรงงานผลิตยา
พระประแดง ได้เอามาจากข้อมูลความคืบหน้าในโพรงดิน ที่อ่านได้จาก Piezometer ที่สถานีป้อมพระจุล
ทำการวัดโดย สถาบัน AIT เมื่อเดือนกันยายน 2521 ซึ่งอยู่ห่างจากสถานที่ทำการศึกษาประมาณ
6.0 กม.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย